

[Justitsministeren.]

I denne forbindelse tør jeg måske også minde om de bestemmelser, der indeholdes i grundlovens § 13.

Det ærede medlem gjorde også nogle bemærkninger om § 4, og jeg er meget glad for, at det ærede medlem principielt tilsluttede sig, at vi begrænser de subjektive straffebetingelser til forsæt og grov uagtsomhed. Jeg kan ikke se, at der er begrundelse for at gå videre for ministre end for andre i dette land, når det drejer sig om forhold af den karakter, der her er tale om, og jeg er taknemlig for, at det største oppositionsparti accepterer denne tankegang.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen havde også en række indvendinger at gøre. Det ærede medlem begyndte med at fortælle mig, at jeg var en stor feltherre, og her fik det ærede medlem larmende tilslutning fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen mente, at jeg ikke positivt havde arbejdet på at få en lov. Jeg har vistnok aldrig lagt skjul på, at jeg i og for sig mente, at de 12 af de 13 i kommissionen havde ret i, at der var større betænkeligheder knyttet til at gennemføre en sådan lov end til at undlade det, og jeg tør måske minde om, at den regering, der gennemførte grundloven af 1953, jo heller ikke rejste spørgsmålet om at gennemføre ministeransvarlighedslov. Det kunne være fristende at spørge, om problemet da slet ikke dengang var fremme; i alt fald rejste man ikke problemet, og det kan vel kun tydes på den måde, at man med de erfaringer, man havde fra 1939, ikke anså det for nødvendigt, for en naturlig følge af en ny grundlov, at gennemføre ministeransvarlighedslov.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var lidt utilfreds med, at man i § 4, stk. 1, havde brugt udtrykket ministerens „stillings beskaffenhed“. Det er klart, at kan vi finde et andet udtryk, ser jeg det meget gerne, men jeg er enig med det ærede medlem frk. Helga Pedersen i, at dette dækker vel nok, og det er i princippet det samme, man siger i straffeloven, når man taler om tjenestemændene og deres forseelser i tjenesten.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vender stadig tilbage til spørgsmålet om disse beslutninger, og jeg mener stadig væk ikke, at det ærede medlem har givet mig et svar på, hvad

der ligger i dette. Ligger der mere i dette end i grundlovens § 15? Ligger der mere i det end tilsidesættelse af et mistillidsvotum? Jeg erkender uden videre, at det kan vi diskutere nærmere i udvalget.

Men der er én ting i det ærede medlems bemærkninger, som jeg er nødt til at hæfte mig ved. Det ærede medlem afviste en subtil diskussion om de subjektive ansvars-betingelser, og det ærede medlem sagde, at der også bør være adgang til tiltalerejsning, når der er tvivl om, hvorvidt en minister kan dømmes. Er det nu, alt overvejet, det ærede medlems og hans partis mening, at tiltale skal rejses mod en minister i tilfælde, hvor de, der ønsker den rejst, er i tvivl om, hvorvidt han kan dømmes? Jeg vil i hvert tilfælde sætte megen pris på at høre, om det ærede medlem frk. Helga Pedersen deler denne opfattelse. Jeg vil gerne minde om, at professor Poul Meyer i sin mindretalsbetænkning har skrevet — jeg husker det ikke ordret; jeg lægger ikke så megen vægt på, hvad professoren har skrevet — noget om, at nu skulle vi have en række sager, hvor man fastlagde ministrenes ansvar. Jeg har aldrig troet, at det virkelig i dag var oppositionens opfattelse, at en ministeransvarlighedslov skulle bruges dertil, men de bemærkninger, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremsatte, må nødvendigvis vække nogen tvivl hos mig.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jeg kun den bemærkning, at det nytter ikke, at det ærede medlem gentager den påstand, at grundlovens § 13 forlanger, at der skal gennemføres en ministeransvarlighedslov. Det er en løfteparagraf som så mange andre paragraffer i grundloven, og det er derfor, den gennem århundreder har bestået, uden at nogen regering har søgt den ført ud i livet. Det er derfor ikke rigtigt at tale om, at det drejer sig om en pligt til at opfylde denne paragraf. I virkeligheden eksisterer — og jeg understreger her, hvad mit partis ordfører sagde — allerede nu ministrenes ansvar både strafferetligt og erstatningsretligt.

Jeg beder det ærede medlem hr. Iver Poulsen undskyldte, at jeg sagde Markussen; det er Asmussen; det er rigtigt — det bliver det ikke ringere af. Jeg beder også undskyldte den trykfejl, som det ærede medlem